

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

Lugduni, 1698

XXXI. De celebratione festorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](#)

§. Si apud, D. depositi : & l. ult. C. Si tutor vel curat. ut docet Glossa in cap. Si quis, verb. Alienata, de reb. Eccles. alien.

VII. Denique sciendum, contra rei Ecclesie alienationem sufficere ut impediatur, vel ut facta revocetur, oppositionem etiam unius solius de Capitulo, contra communem reliquorum consensum, d. cap. Si quis, de reb. Eccles. alien. Etenim in re communi potior est conditio prohibentis, cap. In re communi, de reg. jur. in 6.

CAPUT XXXI.

De celebratione Festorum.

1. DISCIMUS ex capite 1. & cap. Conquestus, de feriis, opera Dominicis, festisque diebus prohibita, duplicitis esse generis, scilicet servilia & mechanica, ad quæ nulla competit necessitas, vel quæ rationabili dispensatione non justificantur. Ex illis etiam quæ neque servilia, neque mechanica sunt, prohibentur juramenta publica, acta pariter Notariorum publica (exceptis tamen conventionum conubialium actis, & ultimarum voluntatum.) Vetantur in super omnes judicarii processus & strepitus forenses. Verumtamen privata studia & privatæ scripturæ, quanvis dirigantur ut præparatoriæ ad causas forenses, nullatenus diebus sacris prohibentur. Hæc enim neque servilia opera sunt, neque acta publica, neque strepitum judiciale præ se ferunt illum. Merces vero qua pro ejusmodi scriptioribus exsolvit, cum sit operi debita nullatenus servili, non potest esse vilis, sed potius honoraria.

I I. Artificum delineationes in charta, quales sunt architectorum, pictorum, sculptorum, acupitorum, fabrorum lignariorum, nullatenus serviles censi debent, quia sunt magis ingenii quam corporis operationes: ideoque studii loco censemur, modo in charta sola exarentur; ideoque sacris diebus fieri non vetantur. Soto lib. 2. de justitia, quest. 4. art. 4. Navarra cap. 13. num. 12. Toletus lib. 4. cap. 24. num. 7.

I II. Necessitas quoque, sive publica, sive privata, remoto quoad fieri potest scandalo, facit licita diebus festis opera servilia, cap. Licit, cap. Conquestus, in fine, de feriis.

I V. Concilium Aurelianense tertium nationale viginti & sex Episcorum, habitum sub Vigilio Papa, regnante Childeberto, anno Domini 540. recenset quatuor species operum etiam servilium, quæ diebus etiam Dominicis licita declarat. 1. Aurigarum. 2. Coquorum & Pistorum.

K k 2 3. Famu

3. Famulorum domum adornantium. 4. Eorum qui corpora hominum adoruant. Ejus verba haec sunt can. 2. *Quia persuasum est populo, die Dominico agi cum caballis, aut bobus, aut vehiculis itinera non debere, neque ullam rem ad vietum preparare, vel ad nitorem domus, vel hominis pertinentem ulla- nus exercere, qua res ad Iudaicam magis quam ad Christianam observantiam pertinere probatur: Statim ut die Dominico quod ante fieri licuit liceat. De opere autem rurali censimus abstinendum.* Adeo periculorum judicabant Sancti Antistites hominum conscientias peccatis implicare per duriores & rigidiores præceptiones, atque doctrinas, quibus rufus populus per alienas persuasiones fuerat imbutus.

V. Observa post Sanctum Antoninum 2. p. tit. 9. cap. 7. §. 5. vers. *Item viatores, & Suarez de Religione lib. 2. cap. 27.* itinerationem, sive pedibus, sive jumento, sive vehiculo, sive remigo fiat, non esse absolute diebus Dominicis aut festis prohibitam, sed solum ratione accidentium, aut circumstantiarum quarundam, ut si absque necessitate auditio Missæ omittetur, aut bestiæ onustæ, vel currus onerati agerentur, ac servilia munia in onerando & exonerando impenderentur. Sed licere festis diebus itinerari, bestias onere solutas, vel currus vacuos agere, equites, aut curru vectos comitari, eosque qui lecticā, aut vehiculo, aut navigio deferuntur, juvare; lecticam mulis, & vehicula navigis superimponere ad trajiciendum annem aut mare, onera ad itineris usum necessaria bestiarum dorso imponere, atque levare. Addit his Suarez lectum Domini alicujus transmigrantis, si itinerando in hospitiis commodum non esset reperturus. Muliones quoque, & quoscumque currus oneratos agentes, dummodo primo profectionis die non festo iter ingressi fuerint, si postquam itinere proiecti sunt, dies Dominicus, aut festus occurrat, non teneri subsistere, quod eis magno damno & jaecturæ foret; sed iter antea ceptum cum mulis & curribus onustis prosequi, modo Sacrum audire curerit, & center; adeo ut postquam prima discellio licita fuit ob diem non festum, & quoque itineris prosequitio in hujusmodi licita, occurrente Festo: tum ob publicam necessitatem, quia interest Reipublicæ ne frugum, piscium atque mercium comportatio retardetur: tum etiam ad grave incommode mulionum & aurigarum evitandum, qui ob quietis expensas jaeturam incurrerent; ut non valentes arte, laboreque suo visitare, præsertim si plura Festa, Dominicæque dies sequentur, necesse esset cum publico, privatorumque gravi damno prorsus ab hujusmodi comportationibus desistere. Hæc Suarez autoritatibus confirmat sapientissimum Casuistarum, Cajetani, Angeli, Rofella, Navari, quibus adde Sanctum Antoninum loco suprà laudato, cuius haec sunt verba: *Item vellores, tum alimentorum, tum personarum ad loca remota, cum alias non possent sine gravi incommodo vitam transfigere, creduntur exempti die Feſto.*

CAPUT:

* C A P U T XXXII.

Nonnulla de Divinis Officiis recitandis, ꝝ audienda Missa.

I. **D**EUM nobis exemplar esse vitæ actiæ sex hebdomadæ diebus, quibus Mundum fabricavit; septimo autem quo ab opere creationis requievit, formam nobis & exemplum contemplatiæ perhibuisse, docet Philo Judæus in suo de Decalogo tractatu, ut sive laborantes, sive quiescentes Deum imitari studeamus, diemque septimum, quem Mundi Opifex cultui suo consecravit, religiosè sacræ precibus & meditationibus sanctis impendamus. Transacta vero veteris Legis nocte, atque illucescente novæ per Christum gratiæ luce, successit in locum Sabbathi subsequens feria, quæ in Evangelio nominatur prima Sabbathi, & in Apocalypsi dies Dominica, quæ Christianis ab omni opere servili feriandum est, & facris orationibus incumbendum, præsertim autem sacrostanto Sacrificio attendendum.

II. Obligatio de audienda devotè Missa diebus Dominicis, aliisque occurrentibus per annum festis, habetur de consecrat. dist. 1. cap. *Missa*, quæ duplex ab omnibus Christianis exigit officium, ut scilicet nisi ægritudine, aliove necessario impedimento distineantur, corpore intersint, & animo intenti sint, id est ne homo aliò divagetur voluntaria mentis distractione.

III. Queritur utrum Missæ auditioni satisfaciat, qui simul obligationi satisfacit Divini Officii recitandi, vel injunctæ à Confessario penitentiae precibus? Et quanvis negativam tueantur Sylvester & Angelus, longè tamen probabilius affirmant Toletus lib. 6. cap. 6. & quos allegat Authores, Adrianus, Medina, Cajetanus, Navarra, Sotus, Rosella, Armilla: item Suarez, Azorius, Lopez, Bonacina de Sacram. Euchar. disp. 4. quæst. nlt. num. 25. Graffius, Henriquez, Filliucius. Ratioque in promptu est, quia hic reperitur & corporis & animi præsentia, quæ ad Missam exigitur, quoties per devotas preces mens ad Deum erigitur, ut sit in recitatione satisfactoria penitentiae vel Divini Officii, cùm ad utramque obligationem una eademque attentio possit sufficere. Hoc idem pariter docent Adrianus tract. de satisfactione, quæst. 7. Medina tract. 2. de pœnit. injuncta, & Toletus lib. 6. cap. 6. num. 4.

IV. Queritur etiam, utrum Missæ audiendæ præcepto satisfaciat qui tempore celebrationis Missæ peccata sua confitetur sacramentaliter? Necessitate.

Kk 3 gativa